

تعیین مدل تلفات بی باری ترانسفورماتورهای توزیع بطور دقیق

محمد اسماعیل همدانی گلشن - مهدی معلم - پیمان نیازی - علی بدری
دانشگاه صنعتی اصفهان

چکیده:

تعیین دقیق تلفات بی باری ترانسفورماتورهای توزیع به منظور ارزیابی صحیح هزینه تلفات سیستم توزیع و ارائه روشهای اقتصادی به منظور کاهش این هزینه ها از اهمیت خاصی برخوردار است، زیرا به علت تعداد زیاد ترانسفورماتورهای توزیع الکتریکی، تلفات بی باری آنها قسمت مهمی از کل تلفات را به خود اختصاص می دهد. بنابراین باید اثر کلیه عوامل و پارامترهای دخیل در مدل تلفات بی باری ترانسفورماتورهای توزیع در نظر گرفته شود. در این مقاله اثر شرایط غیر استاندارد کاری یعنی وجود هارمونیک های ولتاژ در تغذیه ترانسفورماتور و دمای غیر استاندارد کار در تلفات بی باری بطور تحلیلی مورد بررسی قرار می گیرند. همچنین چگونگی تعیین تأثیر عواملی چون KVA و KV نامی، کیفیت ساخت و سال تولید ترانسفورماتور توزیع بر روی تلفات بی باری آن بوسیله روشهای آزمایش و اندازه گیری ارائه می گردد.

بواسطه تعداد زیاد ترانسفورماتور هادریک سیستم توزیع الکتریکی، تلفات آنها قسمت مهمی از کل تلفات شبکه توزیع را تشکیل می دهد. بطور کلی تلفات یک ترانسفورماتور شامل تلفات بی باری و تلفات بار می باشد. خود تلفات بی باری شامل مؤلفه های زیر است .

۱ - تلفات هیستریزس در ورقه های هسته ۲ - تلفات فوکو در ورقه های هسته

۳ - تلفات جریانهای گردابی سرگردان در مواد فرومغناطیس غیر از هسته مانند پیچها، گیره ها و

۴ - تلفات اهمی سیم پیچها بواسطه جریان مغناطیس کننده

۵ - تلفات عایقی

تلفات اهمی جریان مغناطیس کننده، بعلمت کوچکی این جریان در مقایسه با جریان بار نامی قابل صرف نظر کردن می باشد. همچنین چون تلفات عایقی برای ولتاژ کمتر از ۵۰ KV ناچیز است و ولتاژ توزیع هم زیر این مقدار است پس برای ترانسفورماتورهای توزیع می توان از این تلفات صرف نظر کرد. تلفات هیستریزس و فوکو با استفاده از روابط زیر قابل محاسبه می باشند.

$$P_h = \int H \cdot dB \quad \text{Joul/m}^3 \quad (1)$$

$$P_e = \frac{(\pi f B_m d)^2}{4\rho} \quad \text{Joul/m}^3 \quad (2)$$

که B_m بیک چگالی فلو، ρ مقاومت الکتریکی مخصوص هسته، f فرکانس، d ضخامت ورقه های هسته، P_h تلفات هیستریزس و P_e تلفات فوکو می باشند. همانگونه که مشاهده می شود تلفات هیستریزس با بیک چگالی فلو متناسب است. در بدست آوردن رابطه (۲) فرض می شود که ماده یکنواخت و دارای ضریب نفوذ مغناطیسی ثابت است. معمولاً تلفات بی باری اندازه گیری شده از مجموع تلفات هیستریزس و فوکوی محاسبه شده توسط فرمولهای فوق بیشتر است. اختلاف بین تلفات بی باری اندازه گیری شده و محاسبه شده را تلفات غیر عادی می نامیم. تلفات غیر عادی می تواند ناشی از اعوجاج ولتاژ، درجه حرارت کار، کیفیت ساخت ترانسفورماتور، طول عمر و اثر

فرسودگی باشد. شرایط استاندارد کار ترانسفورماتور عبارت از کار با ولتاژ کاملاً "سینوسی و در درجه حرارت کار مبنای باشد. وجود هارمونیک‌های ولتاژ و دمای کار غیر مبنای، شرایط کار غیر استاندارد را ایجاد می‌کنند. در این مقاله اثر شرایط کار غیر استاندارد، همچون تأثیر ۴ عامل ظرفیت و ولتاژ نامی، کیفیت ساخت و طول عمر بر روی تلفات بی‌باری ترانسفورماتور توزیع بررسی می‌شود. اثر شرایط کار غیر استاندارد کار بطور تحلیلی مورد بررسی قرار می‌گیرند و روابطی جهت تبدیل تلفات بی‌باری ترانسفورماتور توزیع از شرایط استاندارد به غیر استاندارد و بالعکس استخراج می‌گردد. چون اثر عوامل دیگر بطور تحلیلی نمی‌تواند مدل شود، روشی جهت مدل کردن آنها در تلفات بی‌باری ترانسفورماتور توزیع توسط اندازه‌گیری و آزمایش ارائه می‌گردد.

اکنون به بررسی عوامل مختلف بر تلفات بی‌باری می‌پردازیم.

۱- اثر اعوجاج ولتاژ [۱۹۲ و ۳]

فرض می‌کنیم موج ولتاژ در نقاط $\omega t = 0$ و $\omega t = \pi$ صفر می‌شود. باین فرض از اثر مینور لوپها صرف نظر می‌شود. ولتاژ اعوجاج یافته را می‌توان بشکل بسط فوریه تحلیل کرد. این ولتاژ فقط دارای هارمونیکهای فرد می‌باشد. بنابراین:

$$V(\omega t) = V_1 \sin \omega t \pm V_3 \sin 3\omega t \pm \dots \pm V_{2n+1} \sin(2n+1)\omega t \quad (3)$$

ثابت شده است که تلفات فوکورامیتوان بایک مقاومت معادل R_e نشان داد مشروط به اینکه عمق نفوذ شار بزرگتر از ضخامت ورقه‌ها باشد که در فرکانس‌های هارمونیکهای مورد نظر این شرایط برقرار است. با توجه به تحلیل فوریه ولتاژ اعوجاج یافته می‌توان نوشت:

$$P_{ed} = \frac{1}{R_e} [V_1^2 + V_3^2 + \dots + V_{2n+1}^2] = \frac{V_{rms}^2}{R_e} \quad (4)$$

اگر تغذیه، سینوسی خالص باشد تلفات فوکور برابر خواهد بود با:

$$P_{cs} = \frac{V_{0rms}^2}{R_e} \quad (5)$$

با توجه به روابط فوق داریم:

$$\frac{P_{ed}}{P_{cs}} = \left(\frac{V_{rms}}{V_{0rms}} \right)^2 \quad (6)$$

که :

P_{ed} تلفات فوکو تحت تغذیه ولتاژ اعوجاج یافته P_{cs} تلفات فوکو تحت تغذیه سینوسی

V_{rms} مقدار مؤثر ولتاژ دارای اعوجاج V_{orms} مقدار مؤثر ولتاژ سینوسی

در حالت تغذیه سینوسی rms موج ولتاژ با متوسط ولتاژ ضربدر فرم فاکتور موج برابر است. فرم

فاکتور برای وسایل اندازه گیر AC که از روش یکسوسازی تمام موج استفاده می کنند برابر 1.11 می باشد یعنی :

$$V_{orms} = 1.11 V_{AVG} \quad (7)$$

همانطور که قبلاً گفته شد تلفات هیستریزس به ماکزیمم چگالی شار بستگی دارد (صرف نظر از اثر مینور لوپها) اگر در دو حالت تغذیه سینوسی و تغذیه با موج اعوجاج یافته تلفات هیستریزس برابر باشد پس ماکزیمم چگالی شار در دو تغذیه یکسان بوده است. حال باید بررسی کرد چه فرضی بیانگر مساوی بودن ماکزیمم چگالی شار در حالت تغذیه سینوسی و تغذیه با ولتاژ اعوجاج یافته است.

اگر تغذیه ترانس ولتاژ اعوجاج یافته باشد فرمول زیر مقدار شار را می دهد.

$$B = K \int V(\omega t) d(\omega t) \quad (8)$$

و یا

$$B(\omega t) = K \int [V_1 \sin \omega t \pm \dots \pm V_{2n-1} \sin(2n+1)\omega t] d(\omega t) \quad (9)$$

که پس از انتگرال گیری داریم :

$$B(\omega t) = K [-V_1 \cos \omega t \pm \dots \pm \frac{V_{2n+1}}{2n+1} \cos(2n+1)\omega t] \quad (10)$$

و یا

$$B(\omega t) = -B_1 \cos \omega t \pm \dots \pm \frac{B_{2n+1}}{2n+1} \cos(2n+1)\omega t \quad (11)$$

اگر بخواهیم ماکزیمم چگالی شار را محاسبه کنیم مشتق رابطه فوق را برابر صفر قرار می دهیم

$$\frac{dB(\omega t)}{d(\omega t)} \stackrel{!}{=} 0 \quad \text{یعنی :}$$

که مشتق چگالی شار در $\omega t = \pi$ صفر می شود و مقدار ماکزیمم چگالی شار برابر است با :

$$|B_m| = B_1 + \frac{B_3}{3} + \dots + \frac{B_{2n+1}}{2n+1} \quad (12)$$

اگر B_0 ماکزیمم چگالی شار تحت تغذیه ولتاژ سینوسی باشد برای مساوی بودن تلفات

هیستریزس تحت دو تغذیه باید داشته باشیم:

$$B_0 = B_m \quad (13)$$

که با جایگذاری از رابطه (12) داریم:

$$B_0 = B_1 + \frac{B_3}{3} + \dots + \frac{B_{2n+1}}{2n+1} \quad (14)$$

از طرفی اگر میانگین ولتاژ اعوجاج یافته را محاسبه کنیم داریم:

$$V_d(\omega t) |_{AVG} = \left| \frac{1}{\pi} \int_0^{\pi} V(\omega t) d\omega t \right| = \frac{2}{\pi} [V_1 \pm \dots \pm V_{2n+1}] \quad (15)$$

اگر طرفین رابطه (12) را در $\frac{2}{\pi k}$ ضرب کنیم خواهیم داشت:

$$\frac{2}{\pi k} B_0 = \frac{2}{\pi k} \left[B_1 + \frac{B_3}{3} + \dots + \frac{B_{2n+1}}{2n+1} \right] \quad (16)$$

و یا

$$\frac{2}{\pi} V_0 = \frac{2}{\pi} \left[V_1 + \frac{V_3}{3} + \dots + \frac{V_{2n+1}}{2n+1} \right] \quad (17)$$

و یا

$$V_0(\omega t) |_{AVG} = V_d(\omega t) |_{AVG} \quad (18)$$

یعنی در صورتیکه متوسط موج ولتاژ اعوجاج یافته و موج ولتاژ سینوسی برابر باشند ماکزیمم

چگالی شار در هر دو حالت یکسان خواهد بود.

حال می‌توانیم با توجه به مطالب فوق، رابطه بین تلفات هسته در شرایط تغذیه غیر سینوسی

(ولتاژ دارای اعوجاج) و تلفات در شرایط سینوسی با فرض برابر بودن متوسط ولتاژ در دو حالت

بدست آوریم. به این ترتیب با داشتن تلفات هسته در شرایط موج ولتاژ سینوسی می‌توان تلفات هسته را

در شرایط ولتاژ غیر سینوسی بدست آورد و بالعکس.

$$P_{core} = \frac{P_M}{p_1 + p_2 (V_{rms}/1.11 V_{AVG})^2} \quad (19)$$

که:

P_{core} = تلفات بی‌باری در تغذیه سینوسی با ولتاژ متوسط V_{AVG}

$P_M =$ تلفات بی باری در تغذیه غیر سینوسی

$P_1 =$ پریونیت تلفات هیستریزس تحت شرایط ولتاژ سینوسی بامتوسط V_{AVG}

$P_2 =$ پریونیت تلفات فوکو تحت شرایط ولتاژ سینوسی بامتوسط V_{AVG}

۲- اثر دما [۱]

عامل مهم دیگر در تلفات بی باری دما می باشد. بر اثر آزمایش مشاهده شده که تلفات هیستریزس وابستگی ناچیزی به دما دارد و کاهش اندکی در دمای بالای $100^\circ C$ دارد [۱]. تلفات فوکو با افزایش دما کاهش می یابد که این می تواند به دلیل افزایش مقاومت الکتریکی هسته فرومغناطیس باشد. از اینرو عمده اثر دما را بر تلفات فوکو در نظر می گیریم. در این روند اثر اوج جاج ولتاژ را نیز وارد میکنیم و به این ترتیب رابطه ای کلی بین تلفات در شرایط غیر استاندارد و تلفات در شرایط استاندارد بدست خواهیم آورد.

فرض کنید تلفات بی باری ترانس تحت تغذیه سینوسی و در دمای T برابر با $P(T)$ باشد.

$$P(T) = P_H + P_{es}(T) \quad (20)$$

همانطور که قبلاً گفتیم تلفات فوکورامی توان بایک مقاومت R_e نمایش داد. $(P_e = \frac{V^2}{R_e})$ پس تلفات فوکو با مقاومت R_e رابطه معکوس دارد. اگر α ضریب حرارتی باشد و R_0 مقاومت در دمای $20^\circ C$ باشد پس مقاومت R در دمای T برابر است با:

$$R = R_0 \alpha \left(\frac{1}{\alpha} + T - 20^\circ \right) \quad (21)$$

بنابراین رابطه بین تلفات فوکو در دمای T_0 و T چنین است.

$$\frac{P_{es}(T)}{P_{es}(T_0)} = \frac{R(T_0)}{R(T)} \quad (22)$$

که نتیجه میدهد:

$$P_{es}(T) = P_{es}(T_0) \frac{R(T_0)}{R(T)} \quad (23)$$

و در نتیجه می توانیم تلفات بی باری $P(T)$ را بصورت زیر بنویسیم.

$$P(T) = P_H + P_{cs}(T_0) \frac{(1/\alpha + T_0 - 20)}{(1/\alpha + T - 20)} \quad (24)$$

اگر از طرف دوم معادله فوق از $P(T_0)$ فاکتور بگیریم خواهیم داشت:

$$P(T) = \left[\frac{P_H}{P(T_0)} + \frac{P_{cs}(T_0)}{P(T_0)} \frac{(1/\alpha + T_0 - 20)}{(1/\alpha + T - 20)} \right] P(T_0) \quad (25)$$

حال فرض کنید $P_m(T_1)$ تلفات بی‌باری اندازه‌گیری شده تحت ولتاژ تغذیه دارای اعوجاج

و دمای T_1 باشد پس داریم:

$$P_m(T_1) = P_H + P_{ed}(T_1) \quad (26)$$

باتوجه به مطالب گذشته می‌توانیم $P_m(T_1)$ را بصورت زیر بنویسیم:

$$P_m(T_1) = P_H + P_{cs}(T_1) \left[\frac{V_{rms}}{1.11 V_{AVG}} \right]^2 \quad (27)$$

حال طرفین رابطه فوق را بر $P(T_0)$ تقسیم می‌کنیم و با توجه رابطه (23) خواهیم داشت:

$$\frac{P_m(T_1)}{P(T_0)} = \frac{P_H}{P(T_0)} + \frac{P_{cs}(T_0)}{P(T_0)} \frac{(1/\alpha + T_0 - 20)}{(1/\alpha + T - 20)} \left(\frac{V_{rms}}{1.11 V_{AVG}} \right)^2 \quad (28)$$

از رابطه فوق $P(T_0)$ را محاسبه می‌کنیم پس خواهیم داشت:

$$P(T_0) = [P_m(T_1)] / \left[\frac{P_H}{P(T_0)} + \frac{P_{cs}(T_0)}{P(T_0)} \frac{(1/\alpha + T_0 - 20)}{(1/\alpha + T - 20)} \left(\frac{V_{rms}}{1.11 V_{AVG}} \right)^2 \right] \quad (29)$$

اگر مقدار $\left(\frac{V_{rms}}{1.11 V_{AVG}} \right)^2$ را برابر K قرار دهیم و P_1 و P_2 را تلفات هیستریزس و تلفات فوکو در دمای

T_0 و بصورت پریونیت در نظر بگیریم یعنی:

$$P_1 = \frac{P_H}{P(T_0)}, \quad P_2 = \frac{P_{cs}(T_0)}{P(T_0)}$$

پس داریم:

$$P(T) = [P_1 + P_2 \frac{(1/\alpha + T_0 - 20)}{(1/\alpha + T - 20)}] \left[\frac{P_m(T_1)}{P_1 + k P_2 (1/\alpha + T_0 - 20) / (1/\alpha + T - 20)} \right] \quad (30)$$

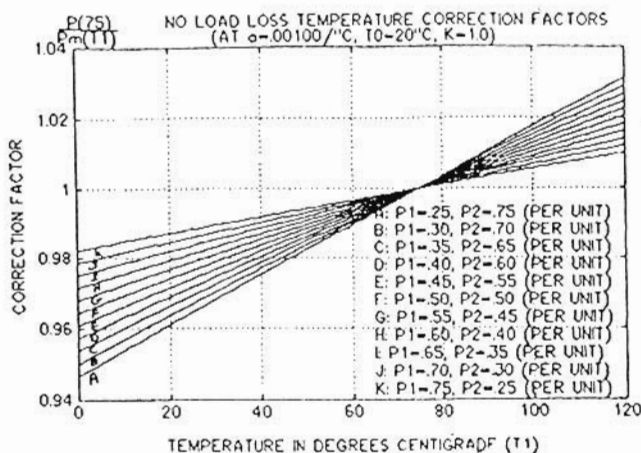
معادله اخیر شکل نهایی و کلی ارتباط تلفات در حالت غیر استاندارد با تلفات در حالت

استاندارد می‌باشد. T_0 دمایی است که تلفات فوکو و هیستریزس تحت ولتاژ سینوسی در آن بدست

آمده‌اند. T_1 دمایی است که در آن تلفات بی باری اندازه‌گیری شده‌اند و T دمایی است استاندارد که تلفات به آن منتقل می‌شود. به عبارت دیگر توسط این فرمول می‌توان تلفات در حالت غیراستاندارد را اصلاح نمود و به تلفات در شرایط استاندارد تبدیل نمود. لازم به ذکر است که این روند بازگشت پذیری است یعنی با داشتن تلفات در حالت استاندارد و با اعمال شرایط محیطی در معادله (۳۰) می‌توان تلفات واقعی را محاسبه کرد.

بعنوان کاربردی از رابطه نهایی (۳۰) فاکتور تصحیح تلفات بی باری یعنی نسبت $\frac{P(T)}{P_M(T_1)}$ را برای حالت‌های زیر بدست می‌آوریم:

حالت ۱: دمای T_0 که تلفات فوکو و هیستریزس تحت ولتاژ سینوسی و بطور مجزا در آن تعیین شده‌اند را برابر 20°C در نظر می‌گیریم دمای مرجع یا استاندارد T را برابر 75°C در نظر گرفته و فرض می‌کنیم ضریب حرارتی مقاومت مخصوص هسته فولادی ترانسفورماتور برابر 0.001 باشد. در این حالت همچنین فرض می‌کنیم ولتاژ کاملاً سینوسی و بدون اعوجاج است یعنی $(K=1)$ به عبارتی تنها اثر دما روی تلفات بی باری در نظر گرفته می‌شود. باین فرض‌ها، ضریب تصحیح برای دماهای مختلف T_1 و نسبت‌های متفاوت تلفات هیستریزس و فوکو در شکل (۱) رسم شده است.

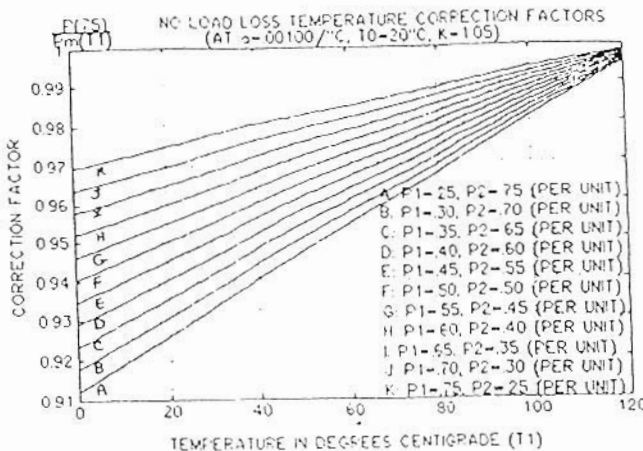
شکل ۱: فاکتور تصحیح تلفات بی باری بر حسب درجه حرارت کاربردی و ولتاژ تغذیه سینوسی ($K=1$)

همانطور که در شکل (۱) مشاهده می‌شود برای $T_1 = 75^\circ\text{C}$ ، ضریب تصحیح برابر ۱ است. برای

درجه حرارت‌های کاربیش از 75° ، ضریب تصحیح بزرگتر از ۱ و برای درجه حرارت‌های کمتر از 75° ، ضریب تصحیح کوچکتر از واحد می باشد. همچنین با افزایش نسبت تلفات فوکوبه تلفات هیستریزس دردمای T_0 ، فاکتور تصحیح برای $T_1 > T_0$ افزایش و برای $T_1 < T_0$ کاهش می یابد.

حالت ۲: در این حالت مانند حالت قبل $T_0 = 20^{\circ}\text{C}$ ، $T = 75^{\circ}\text{C}$ و $\alpha = 0.001$ در نظر گرفته

می شوند. ولی فرض می کنیم که دردمای کار غیر از دمای مرجع 75°C ، ولتاژ تغذیه علاوه بر مولفه فرکانس اساسی دارای هارمونیک های دیگر هم باشد بطوریکه مثلاً $K = 1/0.5$ باشد. شکل (۲) فاکتور تصحیح تلفات بی باری را بر حسب درجه حرارت‌های مختلف کار نشان می دهد. همانطور که از شکل مشاهده می شود، ضریب تصحیح در دمای بالاتر از 120° به یک می رسد. پس وجود هارمونیک در ولتاژ تغذیه، به مقدار مهمی روی تلفات بی باری ترانسفورماتور اثر می گذارد. $K > 1$ به معنی بزرگتر بودن مقدار مؤثر ولتاژ بد شکل نسبت به مقدار مؤثر ولتاژ سینوسی استاندارد می باشد و همانطور که انتظار داریم تلفات در حالت ولتاژ بد شکل بیش از تلفات در حالت ولتاژ سینوسی است و افزایش سینوسی است و افزایش درجه حرارت تا 120° هم این تلفات اضافی را جبران نمی کند.

شکل ۲: فاکتور تصحیح تلفات بی باری بر حسب درجه حرارت کار برای ولتاژ تغذیه سینوسی ($K=1/0.5$)

۳ - روشهای تفکیک تلفات بی باری به تلفات هیستریزیس و فوکو

چون در کلیه روابط قبلی تلفات هیستریزیس و فوکو بطور جدا آمده‌اند پس ضروری است که روشهایی جهت جداسازی این تلفات تحت تغذیه ولتاژ سینوسی ارائه گردد.

سه روش برای تفکیک تلفات پیشنهاد می‌شود.

۱ - ۳ - روش دوفرکانسی: این روش مبتنی بر فرضیات زیر است.

(۱) باپیک ولتاژ القایی ثابت تلفات هیستریزیس بصورت خطی با فرکانس تغییر میکند.

(۲) باپیک ولتاژ القایی ثابت تلفات فوکو بصورت خطی با مجذور فرکانس تغییر می‌کند.

(۳) ولتاژ تحریک سینوسی است.

(۴) دمای ترانس برابر با T_0 و ثابت است.

با اعمال ولتاژ تغذیه در دوفرکانس به ترانس داریم: (f_1 و f_2 فرکانسهای اعمال شده)

$$P(f_1) = P_1(f_0) \left(\frac{f_1}{f_0}\right) + P_2(f_0) \left(\frac{f_1}{f_0}\right)^2 \quad (31)$$

$$P(f_2) = P_1(f_0) \left(\frac{f_2}{f_0}\right) + P_2(f_0) \left(\frac{f_2}{f_0}\right)^2 \quad (32)$$

$P(f_1)$: مجموع تلفات بی باری اندازه‌گیری شده در فرکانس f_1 و دمای T_0 .

$P(f_2)$: مجموع تلفات بی باری اندازه‌گیری شده در فرکانس f_2 و دمای T_0 .

$P_1(f_0)$: تلفات فوکو در فرکانس مبنای f_0 .

$P_2(f_0)$: تلفات هیستریزیس فوکو در فرکانس مبنای f_0 .

F_0 : فرکانسی که در آن تلفات به اجزاء تشکیل دهنده تفکیک شده‌اند.

با حل دستگاه فوق می‌توان $P_1(f_0)$ و $P_2(f_0)$ را محاسبه کرد.

۲-۳- روش فرم فاکتور: در این روش نسبت rms ولتاژ تغذیه به متوسط ولتاژ، فرم فاکتور نامیده

می‌شود. فرم فاکتور می‌توان با تغییر شکل موج اعمال شده به ترانس تغییر داد.

در این روش فرض می‌کنیم:

(۱) تلفات هیستریزیس به شکل موج ولتاژ اعمالی وابسته نیست (اگر شکل موج ولتاژ فقط در نقاط

عادی صفر شده باشد).

(۲) تلفات فوکو با مربع rms ولتاژ تغییر میکند.

(۳) فرکانس و دما ثابت هستند.

(۴) ماکزیمم ولتاژالقایی ثابت می ماند.

بنابراین داریم:

$$P(K_1) = P_1 + K_1 P_2 \quad (۳۳)$$

$$P(K_2) = P_1 + K_2 P_2 \quad (۳۴)$$

که:

$P(K_1)$: مجموع تلفات بی باری اندازه گیری شده با اعمال ولتاژ با مقدار V_{rms1}

$P(K_2)$: مجموع تلفات بی باری اندازه گیری شده با اعمال ولتاژ با مقدار V_{rms2}

K_1 : توان دوم فرم فاکتور وقتی که $P(K_1)$ اندازه گیری می شود.

K_2 : توان دوم فرم فاکتور وقتی که $P(K_2)$ اندازه گیری می شود.

P_1 : تلفات هیستریزیس P_2 : تلفات فوکو

باحل دستگاه فوق می توان P_1 و P_2 را بدست آورد.

۳ - ۳ - روش حرارت: این روش مربوط به اندازه گیری تلفات بی باری ترانسفورماتور در

دماهای مختلف کار می باشد.

این روش مبتنی بر فرضیات زیر است.

(۱) تلفات هیستریزیس غیر وابسته به دماست.

(۲) مقاومت الکتریکی هسته با افزایش دما بطور خطی افزایش می یابد.

(۳) تلفات فوکو بطور معکوس با تغییر مقاومت الکتریکی تغییر می کند.

(۴) ضریب حرارتی هسته α معلوم است.

باتوجه به این فرضیات داریم:

$$P(T_1) = P_1 + P_2(T_0) \frac{(1/\alpha + T_0 - 20)}{(1/\alpha + T - 20)} \quad (۳۵)$$

$$P(T_2) = P_1 + P_2(T_0) \frac{(1/\alpha + T_0 - 20)}{(1/\alpha + T - 20)} \quad (۳۶)$$

$P(T_1)$: تلفات اندازه گیری شده در دمای T_1 ، $P(T_2)$: تلفات اندازه گیری شده در دمای T_2

T_1 : دمای سیم بندی وقتی $P(T_1)$ اندازه گیری می شود.

T_2 : دمای سیم بندی وقتی $P(T_2)$ اندازه گیری می شود.

باحل دستگاه فوق $P_1(T_0)$ و $P_2(T_0)$ که تلفات هیستریزس و فوکودردمای T_0 می باشند، بدست می آیند.

۴- اثر KVA نامی

تعیین این اثر بطور تحلیلی کار ساده ای نیست. بنظر می رسد روش مناسب اندازه گیری و آزمایش باشد. در این روش پیشنهاد می شود تعدادی ترانسفورماتور توزیع با ولتاژ نامی یکسان ولی با KVA های مختلف بطور نمونه انتخاب و بر روی آنها آزمایش بی باری انجام پذیرد. سپس توسط آنالیز رگرسیون و نتایج حاصله از آزمایشها، رابطه ای بین تلفات بی باری و KVA ترانسفورماتور بدست آید. برای افزایش دقت آنالیز، بهتر است از هر KVA تعداد زیاد تری نمونه در نظر گرفته شوند و بین تلفات بی باری آنها متوسط گیری شود و این مقدار متوسط بعنوان تلفات بی باری ترانسفورماتورها با آن KVA مشخص در نظر گرفته شود.

واضح است که با افزایش KVA، تلفات بی باری ترانسفورماتور نیز افزایش می یابد. زیرا با افزایش حجم ترانسفورماتور در نتیجه حجم هسته آن افزایش می یابد. و این متناظر با افزایش تلفات بی باری است. نمونه ای از آزمایش فوق توسط کمپانی جنرال الکتریک در سال ۱۹۸۱ انجام و نتایج آن ارائه گردیده است [۴]. در این مرجع رابطه زیر جهت ارتباط بین ظرفیت ترانسفورماتور و تلفات بی باری آن پیشنهاد شده است.

$$\text{تلفات بی باری} = (\text{KVA})^{0.75} \times \text{مقدار ثابت}$$

۵- اثر KV نامی

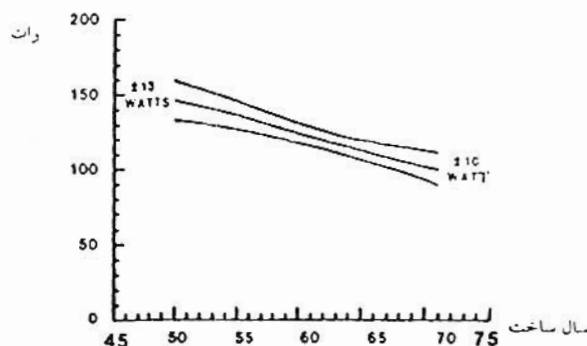
در این مورد هم روشی مناسب جهت تعیین اثر عامل اندازه ولتاژ نامی، روش اندازه گیری و آزمایش است پیشنهاد می گردد تعدادی ترانسفورماتور با ظرفیت یکسان و KV های نامی متفاوت مورد آزمایش بی باری قرار گیرند و سپس نتایج مورد آنالیز قرار گیرد. واضح است که افزایش KV، تلفات بی باری را افزایش خواهد داد. در سال ۱۹۸۱ نتایج آزمایشهای جنرال الکتریک در این مورد منتشر شده است. [۴].

۶- اثر کیفیت ساخت

یکی دیگر از عوامل مؤثر بر تلفات بی باری در ترانسفورماتورهای توزیع سازندگان مختلف هستند. این اثر هم باید بطریقه آزمایش بدست آید بعنوان کاری که در این زمینه انجام گرفته است برای مثال نتایج آزمایشهای جنرال الکتریک نشان می دهد که تلفات بی باری ترانسفورماتورهای توزیع ۷۶۰۰۷، ۲۵KVA که توسط ۸ سازنده مختلف، ساخته شده اند از ۱۲۱W تا ۱۶۰W تغییر می کند [۴].

۷- اثر سال تولید و طول عمر

روش مناسب جهت بررسی این اثر، روش آزمایش می باشد. جهت اینکار پیشنهاد می گردد، تعدادی ترانسفورماتور توزیع با ولتاژ نامی و ظرفیت برابر ولی با طول عمرهای متفاوت بعنوان نمونه انتخاب و آزمایش بی باری روی آنها انجام پذیرد و سپس رابطه بین سال تولید و طول عمر با تلفات بی باری بطور ترسیمی یا جدول و یا یک رابطه ریاضی بدست آید. البته اگر ظرفیت ترانسفورماتورها با هم برابر نباشند می توان با استفاده از روش انتقال، نتایج را به یک مبنا منتقل کرد.

شکل ۳: تلفات بی باری ترانسفورماتورهای توزیع ۷۲۰۰۷ بر حسب سال ساخت آنها (مبنای ظرفیت ۲۵KVA)

بعنوان یک نمونه، نتیجه آزمایشهای جنرال الکتریک برای ترانسفورماتورهای با ولتاژ ۷۲۰۰۷ و ظرفیت ۲۵KVA در شکل ۳ آمده است. همانطور که ملاحظه می شود ترانسفورماتورهای قدیمی دارای تلفات بی باری بیشتری هستند.

در این مقاله مدل تلفات بی باری ترانسفورماتورهای توزیع با در نظر گرفتن کلیه عوامل دخیل در تلفات ارائه گردید. در این مدل اثر شرایط غیر استاندارد یعنی ولتاژ تغذیه بد شکل و غیر سینوسی و همچنین تغییرات دمای کار بصورت روابط تحلیلی در نظر گرفته می شود. اثر سایر عوامل یعنی ظرفیت، ولتاژ نامی، سال تولید و کیفیت ساخت می تواند توسط اندازه گیری و سپس آنالیز داده های حاصل از آزمایشها بصورت ترسیمی، جدول و یا روابط ریاضی در مدل وارد شوند. واضح است که ضرایب مدل برای هر شبکه توزیع و ترانسفورماتورهای بکار رفته در آن متفاوت است که آنها باید توسط آزمایش برای هر شبکه تعیین گردند. در این مقاله همچنین سه روش جهت جدا کردن تلفات هیستریزس و فوکو از یکدیگر در شرایط کار استاندارد ارائه گردید. تعیین مدل تلفات بی باری ترانسفورماتور توزیع همراه با مدل تلفات بار می تواند جهت ارزیابی اقتصادی تلفات آنها استفاده شود و نهایتاً روشهای اقتصادی جهت کاهش هزینه تلفات ارائه گردد.

۹ - مراجع

- [1]. D.S.Takach and R.L.Bogavarapu, "Distribution transformer no-load losses", IEEE vol.PAS-104 NO.1, January 1985.
- [2]. R.A.Newbury, "Prediction of loss in silicon steel from distorted wave forms". IEEE Trans.on magnetics. Vol.Mag-14.NO.4, July 1978.
- [3]. R.Arseneau and W.J.M.Moore, "A Method for Estimating the sinusoidal Iron losses of a Transformer from measurements made with distorted voltage waveforms". IEEE Transaction on power Apparatus and system.Vol.PAS-103,NO.10, October 1984.
- [4]. Daniel J.ward and Richard H.wong, "An analysis of loss measurments on older distridution transformers", IEEE Vol.PAS-103, No.8, Aug.1984